

KLUBO ŽAIDIMO (LAIKINOSIOS) TAISYKLĖS

Tad galvodami apie tai ir nepamiršdami, kad kiekvienas klubas turi turėti vidines žaidimo taisykles, kurioms nesvetimas turėtų būti ir žaismingas tonas bei humoras, sakome, kad:

Klubas tęsia geras klubų gyvavimo tradicijas, siekiančias Antikinės Graikijos ir Romos laikus, tobulintas Britų salose ir JAV. Vieną pirmųjų klubų įkūrė seras Walteris Raileighas, o jo lankytojai buvo Williamas Shakespeare'as, Francis Beaumontas bei Johnas Fletcheris. Klubus kūrė ir jais rūpinosi Jonathanas Swiftas, seras Jashoa Reynoldsas ir kiti žymūs žmonės.

Klube tikimės degti ir nesudegti, tekėti ir santakose nekelti potvynių. Klubas – tai idėjų santaka, kylanti iš santaros, jungianti žmones ir leidžianti jiems susipažinti, susitikti ir gyventi intelektualiniame komferte. Todėl Klube parodome, ką sugebame, neužmiršdami įsipareigojimų visuomenei. Kartu galime daugiau nuveikti

Gyvename čia ir dabar, nenorime pabėgti nuo gyvenimo, o tik trokštame padaryti jį gražesni. Būti žmogumi visai įmanoma: proto niekad os nebus per daug.

KLUBO NARYSTĖ

Klubą sudaro santakos ir santaros puoselėtojai, prisiimančios atsakomybę už Klubos veiklos kryptis, turintys teisę į santakos Samtį, kur suteka vynas ir alus. Steigėjai siūlo kandidatus į Klubos narius (SaNarius), tvirtina jų priėmimą, gali vetuoti Klubos sprendimus dėl naujų Narių (SaNarių) priėmimo.

Steigėjai, Nariai ir SaNariai (suderinę su steigėjais) turi teisę pakviesti į Klubą svečius.

Klubos Steigėjai yra tie apsišaukėliai, kurie iškelė idėją kviesti burtis tuos nenuoramas, kuriems priimtini aukščiau skelbti principai.

Nariai – santakos ir santaros puoselėtojai, savo buvimu užtikrinantys Klubos dvasią ir intelektualinį komfortą, - turi teisę į santakos Samtį, kur suteka

išminties vynas ir alus, jaučia pagarbą duotam žodžiui bei kitiems nariams. Nariai yra be galo ilgai išbuvę Klube ir išlaikę daug samčių SaNariai.

Santaros-Šviesos federacijos veteranai yra Klubos nariai per "panevalią".

SaNariai – irgi yra santakos ir santaros puoselėtojai, siekiantys kurti Klubos dvasią ir intelektualinį komfortą, siekiantys prisiliesti prie Samčio. SaNariai yra visi tie, kuriuos pakvietė Steigėjai, kurie po to bent tris kartus atėjo neraginti, tuo pareikšdami norą būti Klube. Tai padaryti galima Samčio dūžiu.

Samtis, kur suteka išminties vynas ir alus, - ritualinis Klubos padargas, kuriame slypi Klubos galia. Kiekvienas, laikantis rankoje Samtį, širdyje prisiekia nesemti daugiau nei geba išsėbti.

Samtininkas yra vakaro moderatorius, pasiūlęs pašnekėsio temą ir nuvedęs pokalbį iki santaros.

Į Klubą priimama klubos steigėjų ir narių teikimu Steigėjų susirinkime, jei nė vienas steigėjas tam neprieštarauja. Priimami tik dalyvaujančiųjų prieštaravimai. Naujai priimtiems į Klubą asmenims suteikiamas SaNario statusas, leidžiantis siekti tikrosios narystės. Nepabuvęs Samtininku SaNarys negali tapti Klubos nariu.

Klubos susirinkimai (potvyniai) vyksta Klubos narių sutartu pastoviu laiku. Laikas intelektualiniam komfortui dažnai būna ribotas, todėl jį reikia naudoti racionaliai. Svarbiausias potvynio dalyvis – Samtininkas – renkamas iš Klubos narių. Jo misija – saugoti santakos Samtį, kur suteka išminties vynas ir alus, rūpintis, kad skystis nenutekėtų į šoną, o Klubos sanmazgai neužsikimštų nuoboduliu bei kitomis šiukšlėmis. Samtininkas turi teisę bausti potvynio dalyvius už humoro stoką ir per ilgą jų pačių klausimų nagrinėjimą.

KLUBO JURIDINIS STATUSAS

Klubas yra laisvanoriška piliečių organizacija, kurios laisvę ir nepriklausomybę užtikrina LR Konstitucija ir paties Klubos nutarimai.

"SANTAROS-ŠVIESOS" KLUBAS

PRIEŠISTORĖ

Klubo užuomazgų reikia ieškoti dienraščio "Kauno diena" kelerius metus leisto kultūros priedo "Santaka" redakcijos organizuotose diskusijose - "apskrituosiuose staluose". Anuometinės Santakos pilietinis susirūpinimas šalies ir miesto kultūros raida, siekimas provokuoti intelektualinį diskursą ir liberalias kultūrinės nuostatas kurį laiką lėmė, jog komerciniai laikraščio interesai buvo pastūmėti į antrąjį planą. Tuo pat metu santaka yra bendrinis žodis, mums reiškiantis idėjų, kūrybinių impulsų bei viešai kultūrinei veiklai motyvuotų žmonių santaką.

Santakos redakcijos intelektualiniai ir pilietiniai įsipareigojimai bei rūpestis pozityviais visuomeninio-kultūrinio gyvenimo poslinkiais, paskatino vietinius autorius, kūrėjus bei rėmėjus susiburti į daugmaž reguliariai veikiančią SantaKlubą. Klubo pavadinimas pirmiausia rodė į Santaką, bet iniciatoriai jau tada turėjo omenyje antrą konotaciją - Santaros-Šviesos federaciją. Tuo metu VDU dėstęs vienas Federacijos kūrėjų prof. Vytautas Kavolis buvo geriausias liberaliosios intelektualinės išsivijios srovės patirčių bei visuomeninių įsipareigojimų saugotojo pavyzdys, SantaKlubo misijoje daugelis iniciatorių matė galimybę perimti pokario egzilio patirtį ir pasinaudoti ja po-sovietinės laisvosios rinkos chaose pasimetusių kultūros žmonių (krizės žmonių, galbūt pasakytų V.Kavolis) sambūriui. Senojo egzilio kultūrinė ir egzistencinė patirtis gali gaivinti vidinį egzilį, arba tuos dabartyje nerimstančius kūrybos žmones, kuriuos dar neseniai Sigitas Geda pavadino vidiniais egzilais.

Tokios, kaip ją suprato daugelis šio kultūrinio leidinio dalyvių, Santakos nebeliko. Beveik tuo pat metu išseko ir senojo SantaKlubo idėjinis arsenalas. Jis apmirė, tačiau pirmųjų įsipareigojimų pelnuose vis negeso tikėjimo klubinės veiklos prasmingumu žarijos. Nebuvo specialiai diskutuojama, kodėl išseko senojo SantaKlubo energija, bet kai kuriomis mintimis buvo pasidalyta. Pirmiausia, pasidarė aišku, kad vien plunksnos žmonių ratelyje užsidarius, nuo aukštesnių ir bendresnių pilietinių rūpesčių užsisiklendus, pakliūvama į narcizišką nuskriaustųjų intelektualų dejonijų sceną, kur veidai ir kaukės susimaišo į vieną. Tai greičiau atspindėjo senos sovietinės žmonių "specializacijos" reliktus, negu kažką naują ir perspektyvaus ateityje. Atsinaujinimui reikėjo išeiti iš siaurai intelektualinio geto ir pabandyti ieškoti prasmingesnio pilietinio rezonanso kituose besiformuojančiuose visuomenės sluoksniuose. Tuomet "antrieji idėjiniai apkasai" - Santaros-šviesos federacijos patirtys - tapo natūralia, prasminga, savalaikė atsparos vieta.

Kadangi SantaKlubo steigėjai tuo pat metu aktyviai dalyvavo ir Santaros-šviesos veikloje, nebuvo paliauta galvoti, kas toliau. 2000 m. po Santaros-šviesos konferencijos Anykščiuose buvo apsispręsta kviesti kai kuriuos veteranus ir galimai naujus narius burtis į tokį Klubą, kuriame žaismingai galėtų susitikti trijų elitų visuomenė: 1) plunksnos, meno ir apskritai kūrybos; 2) verslo arba ekonominės galios ir 3) politikos arba valdžios žmones, pripažįstančius tam tikrus Klubo principus. Turint omenyje tradicines ir besiformuojančias mūsų visuomenės interesų grupes, tokiai provizoriai sandarai išlaikyti yra būtinas pirminis ir svarbiausias Klubo principas - niekada netvarkyti Klube savų reikalų. Viešas interesas yra svarbiausias prioritetas visiems Klubo nariams ir svečiams.

SIEKIAI IR VEIKLOS PRINCIPAI

Klubas savaime nėra visa aprėpianti neformali organizacija. Tuo pat metu Klubas negali būti be organizacijos, be savo ritualinio reguliavimo, leidžiančio nariams jausti, kur prasideda ir kur baigiasi klubinė veikla - apribota ir santykinai uždara. Siekdami sąsajų su egziline Santaros-šviesos patirtimi, suprantame, kad tik patys bendriausi, principiniai idėjiniai ryšiai gali būti mezgami. Negalima dukart įbristi į tą pačią upę. Todėl svarbiausiais Klubo orientyrais laikytini keli principai, suformuluoti kone prieš penkiasdešimt metų JAV susirinkusių santariečių:

- Mes tikime žmogumi. Ir šis tikėjimas yra visų pirma pasitikėjimas žmogaus pajėgumu pačiam sau kurti savo gyvenimo prasmę. Jaučiame žmogui neužginčijamą teisę tikėti tuo, kas jį įtikina. Šitoks žmogaus pastanga laimėtas tikėjimas ir duoda jo gyvenimui prasmę. Šį nusistatymą pagerbti kiekvieno žmogaus tikėjimą - koksai jis bebūtų - kaip svarbiausią jo žmoniškumo išraišką, mes vadiname savo humanizmu.

- Mes tikime žmogaus laisve, kaip pagrindine sąlyga pačiam kurti savo gyvenimo prasmę. Individo laisvė remiasi jo pasiryžimu plačiai atsiverti ir stengtis ir kitus atverti visiems dvasiniams pasauliams, iš anksto neatmetant nė vieno. Išplaukia tai, žmogaus tikėjimu galima vadinti, tik iš nuoširdaus susipažinimo su visomis vertybėmis ir pasirinkimo savųjų. Šitokį žmogaus kritinį atvirumą visoms vertybėms, beieškant sau įtikinamiausių, vadiname savo liberalumu.

- Mes tikime lietuviybės prasme. Tikime, kad lietuviybėje mes galime būti pilnais žmonėmis, ir kad jina gali duoti tai, ko pažangiam ... (praleista dvidešimtojo amžiaus vidurio) žmogui reikia. Ir tikime, kad ko jai trūksta, tai mes duosime, "Mes turime pasaulį atnešti ir pasodinti mumyse, kad mes patys būtume tas pasaulis" (A.Nyka-Niliūnas)... Šį tikėjimą lietuviybės verte žmogui ir žmogaus įsipareigojimą lietuviybei vadiname savo lietuviškumu.

Iš tų pirminių principų išplaukia tam tikra Santaros-šviesos Klubo misijos esmė, paremta kadaise V.Kavolio pasakytais žodžiais:

"Mes užsiangažuojame švelnių rankų politikai žmogiškosios sielos atžvilgiu ir tos politikos įgyvendinimui bendruomenėje. Kaip tiktai šis noras užsitikrinti savo vidinio pasaulio prasmingumą humanistą verčia būti ir efektyviu politiku, nes kitaip jis bus sutriuškintas efektyvių politikų, kurie nėra humanistai. Pasaulyje, kurio tikrovę vis dar definuoja totalitarizmo vaiduokliai, net ir Hamletas turi teisę būti Hamletu vien Ofelijai." (cit. iš Santara-Šviesa. 25 metų sukaktuvinis leidinys. Chicago, A.Mackaus knygų leidimo fondas, 1979, d.16-17)